

ואלו הם הగלים של האגוז הדק, שעומדר ומכמה בפנים מהם, ואומה הקלהה המתקיפה נשברת ולא עומדת שם, ואז הפל הוא בסוד עליזון ללבת בסודות הלא. אשרי אוטם שמשפכים ברצונם דברים של סודות עליונים, ללבת בדרך אמרת לזכות בעולם הזה ולהאריך לעולם הבא, עליהם בתוכו והמשפכים יזהרו פוחר הרקיע ומצדיקי הרובים כפוכבים לעולם ועד. אשיריהם בעולם הזה יבעולם הבאה.

דיוון אותן, בסוד הקדוש הה"א המחתונה כמו שאמרנו, סוד המקדש, בששולת הלבנה ומהתקשתה לשמש לקבל ממוני אור, הם עומדים בשמי אהובים זה בנגד זה, ואמן התבתו שעומדות עמה, מהתקשות ומהתקנות בתוקנים, אמרת מאחריך ואחת מלפניך, ואחת מצד זה ואחת מצד זה, והיא עומדת במאכע.

ושבעים ושנים סנחרין עומדים בחצי גורן עגללה לעשות גורן לבנה, לקשט את הגבינה לבלה, והיא עומדת כמו כן, במחצית הלבנה.

וועוד הנקודה האמצעית, שאומה הנקודה נוטלת את אורה מן השימוש להאריך לכל הגוף, וסוד זה, הנקודה שעומדת בחצי העין, שהפל קים בנקודה ההייה שעומדת במאכע, שהיא נוטלה את כל האור להאריך לכל העין. והלבנה אינה מאיירה אלא מותה נקודה אחת שעומדת ונסתה בתוך המאכע, אף על גב שלא נראהיה בלבנה.

בא וראה, אין לך עגול בעולם שלא עשה מתוך נקודה אחת שעומדת במאכע. ומשום כך, העגול של הלבנה, מתוך נקודה

ונני אינון גליידין דאגוזא קלישא, דקיימא חפפייא לנו על מוחא, ובהיא קליפה פרקייפא, אתרברת ולא קיימא תפמן. וכדיין כלל אידי ברזא עילאה, למיחך ברזין אלין. זכאיין אינון דמסתכלין ברעוטייהו, מלין דרזין עילאיין, למיחך באורה קשות, למזבי בהאי עולם, ולאנחרא לון בעלם דאת. עליהו בתיב, (דניאל יב) והמשכילים יזהיריו כזהר הרקיע ומצדיקי הרובים כפוכבים לעולם ועד. זכאיין אינון בעלם דין ובעלם דאת.

דזקנא דאטון, ברזא קידישא ה"א תפאה דקאמון, רזא דמקדשא, סיחרא כד שלטא, ואתקשתה לגבי שמישא, לקבלה נהוּרָא מניה. אינון קיימין בתריין רחימין דא לקבל דא, ואינון בתולאן דקיימן בתדה, אתקשתן ואתקנן בתיקוניין, חדא בתרה, וחדא ל夸מה, וחדא מפטרא דא, וחדא מפטרא דא, וアイהי קיימא באמצעיתא.

ישבעין ותרין שנחרין, קיימין כפלגו גורן עגולה, למיעבד גופה לסיחרא, לאתקשתה מטרוניתא לגבי בעלה, וアイהי קיימא בגוּנָא דא ב, כפלגו סיחרא.

ונדא (נ"א חדיא) נקודה באמצעיתא. דההיא נקודה נטלה נהוּרָא מן שמישא, לאנחרא לכל גופא. ורזא דא נקודה דקיימא כפלגו דעינה, דכוֹלָא קיימא בההיא נקודה דקיימא באמצעיתא, דאייה נטלא כל נהוּרָא, לאנחרא לכל עינא. וסיחרא לא אנתהירת אלא מגו חד נקודה דקיימא ואסתהים גו אמצעיתא. אף על גב דלא אתחזיא בסיחרא.

חא חי ליית לך עגולה בעלם, דלא איתעביד מגו נקודה חדא דקיימא באמצעיתא. ובגין כה עיגולא דסיחרא מגו